

[Niels Anker Koføed]

re i, og uanset om det drejer sig om investeringsfondsmidler, så får man heller ikke dem til at tilflyde i tilstrækkelig mængde.

De andre tiltag – som det hedder på nu-dansk – som den nuværende regering iværksatte med den såkaldte bornholmerpakke, var sikkert velmente, men jeg må nok konstatere, at forventningerne ikke er indfriet. Det er formentlig ikke regeringens skyld; det er nok mere, fordi man ikke er klar over, hvor store problemerne i virkeligheden er.

Jeg kan belyse det med et eksempel: Når fiskeriet falder fra en værdi på 1½-2 mia. kr. til en værdi på 700 mio. kr., så kan man nok se, at der er noget, der går galt: Så mangler der noget omsætning i dette samfund, hvilket bevirker, at folk bliver nødt til enten at få arbejdsløshedsunderstøttelse eller at udvandre.

Det, der sker nu og i de kommende år, er, at Bornholm affolkes, for de, der er noget go i, og som ikke vil finde sig i arbejdsløshed, forsvinder, og de, der rejser over og får en uddannelse, kommer ikke tilbage – for der er ikke noget at komme tilbage til, for vi kan ikke få de virksomheder, som skal anvende højtuddannet arbejdskraft, til at investere.

Så én bemærkning til: Nu er fiskeriministeren desværre ikke til stede; men jeg er meget skuffet over, hvordan Fiskeriministeriet og regeringen har behandlet fiskerierhvervet. Man har ladet fiskerbåde gå konkurs; det er bankernes opgave. Derefter indfører man en ophugningspræmie og hugger gode fiskerbåde op, og dermed tjener staten, for Europa-Kommissionen betaler 70 pct. Men resultatet bliver, at vi ingen fiskerbåde har.

Nu kommer fisken tilbage, og så er de fleste af vore fiskerbåde – over halvdelen – hugget op og fjernet.

Det er de perspektiver, som jeg synes regeringen skal tage med i sine overvejelser: Hvad gør man ved det?

Hvad har vi så fået yderligere? Ja, vi fik noget, der hedder Bornholms Erhvervslånefond. Ideen er rigtig, og tanken er god nok, men der er så meget bureaukrati, at selv om der er 50 mio. kr. til rådighed – 40 mio. kr. tilførte man ekstraordinært – er der i øjeblikket kun udlånt 2,3 mio. kr., fordi kriterierne for fondens udlånsvirksomhed er så bureaukratiske, at de ikke kan opfyldes i et samfund, der er ved at gå i stå.

Der er ingen risikovillighed, ej heller i forbindelse med erhvervsfondsmidlerne. Og så kan man forstå at bankerne heller ikke er særlig risikovillige – nu skal jeg selvfølgelig passe på, hvad jeg siger: Når man er låntager i et pengeinstitut, skal man passe på, at man ikke får negativ særbehandling, hvis man siger noget, der ikke passer i dets politik. Men lad det nu være.

Det næste, jeg kan nævne, er spørgsmålet om afgifterne. Nu vil man med stolthed sige, at vi skal vedtage CO₂-afgifter. Så kan jeg da oplyse, at CO₂-afgifterne på Bornholm udgør ca. 20 mio. kr., som vi ekstraordinært skal betale til det øvrige samfund – ekstraordinært i et samfund, der har det laveste skattegrundlag! Synes man, det er fornuftigt især at betale CO₂-afgift på Bornholm, når man ved, at vi absolut har balance med hensyn til CO₂?

Hvis der miljømæssigt skal være nogen mening med det, så kan det ikke være rigtigt, at denne ø får pålagt CO₂-afgift: Vores elektricitet importeres fra Barceback, og det er der i hvert fald intet CO₂-udslip fra. Og to tredjedele af vore fyringsmidler er ikke olie, men halm eller træ. Og for at gøre billedet fuldkomment kan jeg oplyse, at vores bilkørsel heller ikke er så stor, da en bil på Bornholm kun kører ca. halvdelen af det antal kilometer, som man kører i det sjællandske område. Der er altså også betydelig mindre CO₂-udslip.

Jeg kan selvfølgelig også spørge, om vi så kan være glade for, at vi kan få de dér 6.500 kr. for at skrotte de gamle biler. Det er ikke sikkert, at vi skal være glade for det, for vi har ikke råd til at skrotte dem for 6.500 kr.; vi bliver nødt til at køre med de gamle biler, så længe vi kan.

Det er bare for at illustrere, at vort samfund ikke er særlig godt kørende – for at sige det mildt!

Problemerne er meget større, end Folketinget og regeringen egentlig er klar over. Det hjælper ikke noget med 20, 30 eller 50 mio. kr., når der er et værditab på 3-4 mia. kr. Så tror jeg den eneste rigtige løsning – som kunne ramme bredt – var, at man fritog sådan et område for en del af statsskatten. Jamen i centraladministrationen vil man ikke acceptere, at der skal være forskel! Men der er forskel: Der er forskel på yderområderne og centralområderne. Og det er det, der rammer bredest, kommer